

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra VAR MORTEN LUTHER EN CHRISTEN, ELLER VAR HAN EN KJÆTTER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 225.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig04val-shoot-idm140015232670368/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Morten Lulher

som en Christendoms-Lærer i Aand og Sandhed, hvis Lige knap, siden Apostlernes Dage, var fundet i Kirken.

Saaledes stod Sagen alt giennem Aarhundreder, og om nu Hr. Doctor juris Jens Krag Høst er blevet lidt catholsk, eller taler kun, med Tydskeren, i Dagen om, hvad han ikke kien-der, det er aabenbar et af de mange Smaa Spørgsmaal i Verden, som det vilde falde alt for vidtløftigt og kiedsommeligt, offentlig at afhandle. Jeg skulde derfor ikke, ved denne Leilighed, have nævnet Hr. Doctoren, dersom han ikke, med en besynderlig juridisk Uforsigtighed (i Dagen No. 101) havde beskyldt mig for grov Usandhed; men da det er Udtryk, som snart kunde nøde mig til at gaae til Things, og det i en Sag, der i Grunden slet ikke kan afgjøres paa noget Lands-Thing, saa finder jeg mig forbundet til, paa en mere passende Maade, at slaae den Beskyldning juridisk ihjel, det er: mortificere den.

Jeg har søgt, at, naar man haaner Steffens for den Tro, han, i Bogen om den falske Theologie, vedkiender sig, da haaner man Christendommen i ham, og det kalder Hr. Doctoren ei blot et uværdigt og forslidt Konstgreb, men en grov Usandhed. Da nu imidlertid Steffens, i omtalte Skrift, udtrykkelig, uden al Forbeholdenhed, vedkiender sig den lutherske Christendom, saa følger deraf unægtelig, at, naar han haanes for denne Troes-Bekiendelse, da haanes i ham den lutherske Christendom, og om nu deene er den sande Christendom, kan, mellem Hr. Doctoren og mig, kun være et juridisk Spørgsmaal, som Juristen vel maa vide, Danske Lov paa det Bestemteste har afgjort til Morten Luthers Ære. Juridisk talt er det da ikke et Konstgreb, end sige, en grov Usandhed, naar en Dansk Præst erklærer, at hvem der haaner den lutherske Troes-Bekiendelse, haaner dermed Christendommen; det er tvertimod en Paastand, hvortil Danske Lov ei blot berettiger, men forpligter ham. Saaledes har jeg vist, hvad jeg, som Embeds-Mand, burde, at Hr. Doctorens Beskyldning er død og magtesløs.

Vii maa sige, at hermed er Spørgsmaalet om den lutherske Christendoms Ægthed dog i Grunden slet ikke afgjort, da har man vist nok fuldkommen Ret; men det vilde være meget ufornuftigt af mig, at drøfte dette Spørgsmaal theologisk med Hr. Doctor juris Høst, der, efter Alt at dømme, maa indbilde sig, man paa fri Haand kan afgjøre, hvad der dog ene og alene be-roer paa historiske Vidnesbyrd. Da imidlertid mange af de nyere Theologer synes at være i samme Vildfarelse, maa jeg,